

Nelli er sin egen sjef

Nelli er ikke redd for å ta avgjørelser. 23 år gammel kjøpte hun sin første bolig. En stund bodde hun etter eget initiativ i USA. Men nå står Nelli foran den største endringen i livet sitt.

Tekst og foto: Sigurd Aarvig

Nelli Jeanetta Hansen (33) lyser opp når hun snakker om forloveden Vidar. Til sommeren skal de gifte seg og flytte sammen. Nelli har brutt opp fra hjembyen Arendal flere ganger før, blant annet har hun bodd i Ålesund og i Ohio, USA. Hennes neste hjem blir ikke så langt unna. Fra Arendal til Moss, hvor Vidar venter, er det bare 18 mil og en ferjetur.

– Men det er litt skummelt nå, fordi det er første gang at jeg skal flytte sammen med en annen, innrømmer Nelli.

– Har du alltid vært selvstendig?

– Ikke da jeg var i tenårene. Men da jeg var ca 20 år, ville jeg være selvstendig. Jeg skjønte på en måte at jeg kan styre selv.

Viktig å eie bolig

En del har lest om henne i to bøker som handler om veien fram til egen bolig, utgitt av Norsk forbund for utviklingshemmede (NFU) i 2009. Nelli er en av ni utviklingshemmede som her forteller hvordan de har realisert drømmen om å være «Sjef i eget hus», slik tittelen er på den ene boka. Hun sier også at det viktige ved å eie boligen selv, er at man ikke risikerer å bli flyttet mot sin egen vilje, slik stadig flere personer med utviklingshemning risikerer.

Nelli har både kjøpt og solgt leilighet, og hun bor nå i utkanten av Arendal i en vertikaldelt tomannsbolig. Leiligheten har hun med god hjelp av foreldrene pusset opp for å få den slik hun ønsker.

– Det viktigste er å stå fritt til å gjøre hva jeg vil, få besøk av hvem jeg vil og være min egen herre, forteller hun. >>

En god dag

– Hva er en god dag for deg?

– En god dag er å ha alt i orden innvendig og utvendig i huset, sitte i joggedress og kose med katten og strikke.

Utenfor stua har hun terrasse og hage med bær og blomster.

– Jordbærhøsten var veldig bra i år. Jeg har roser, stauder og tulipaner, sånne ting som kommer igjen år etter år. Jeg liker å jobbe i hagen så sant ryggen tillater det.

Nelli har skjev rygggrad som følge av Silver Russel syndrom, en sjelden funksjonshemming som rammer 1 av 75.000. Dermed er ikke kroppen alltid snill.

– For det meste går det bra, men av og til slår ryggen seg vrang. Nå har jeg hatt smerter i flere uker. Jeg skulle bare knytte skolissene, og så sa det pang.

Slåss for rettigheter

To personlige assistenter hjelper Nelli med nødvendige gjøremål, går turer eller finner på andre ting sammen med henne. Foreldrene er i sekstiårene og bor i nærheten, og de har hyppig kontakt med datteren og er også til god hjelp og støtte. En dag i uka jobber Nelli i en bedrift i Tvedestrand som selger skipsutstyr.

– Jeg er kontorassistent og hjelper alle og enhver, med alt fra kopiering til å lage produktbøker og hefter med informasjon, forteller hun.

Nelli er styremedlem i NFU Aust-Agder fylkeslag, hvor hun deltar på styremøte én gang i måneden, og hun har sittet i valgkomiteen til lokallaget. Hun er også med i Aktiv i egen organisasjon, som er en ressursgruppe i NFU.

– Jeg jobber for at handicappede får den rettferdige behandlingen de fortjener. Mange får ikke det. Jeg og mamma har slåss i alle år for mine rettigheter. Det er det som må til, sier hun.

Reiste til Ohio

Etter å ha gått på helse- og miljølinjen på videregående skole, ville Nelli gjøre noe helt annet.

– Jeg var skolelei, og så ville jeg ha mer tid hos besteforeldrene mine som bodde i USA. Dermed pakket hun kofferten og reiste til

– Det viktigste er å stå fritt til å gjøre hva jeg vil, få besøk av hvem jeg vil og være min egen herre, sier Nelli Jeanetta Hansen.

Ohio. Der hadde hun også bodd som barn i fire og et halvt år fram til hun var ti år, sammen med foreldrene og sin eldre søster og yngre bror.

– Det var helt fantastisk å komme til USA igjen. Jeg var så heldig at jeg lærte engelsk fra jeg var liten. Da jeg bodde der som barn, gikk jeg i spesialundervisning det første året, og så integrert i vanlig klasse. Barn med lærervansker får mer hjelp til å lære der enn her i Norge, forteller Nelli.

Etter amerikaoppholdet gikk hun på Ansgar Bibelskole i Kristiansand.

– Jeg har alltid vært kristen, og det er jeg glad for. Jeg får god støtte i troen, sier hun. I et par år har hun vært medarbeider på søndagsskolen til Sørlandskirken, hvor hun har passet ett- og toåring og sunget og pratet med dem.

Klump i halsen

Snart skal hun og katten Nøste flytte til den andre siden av Oslofjorden. Litt vemodig blir det å forlate Arendal med familie og venner, jobben hun har hatt i elleve år, og leiligheten hvor hun har bodd i åtte år.

– Jeg flytter med en klump i halsen. Men årene har flydd, som de pleier når man trives!

Men mest av alt gleder hun seg til å stifte nytt hjem sammen med Vidar, som hun traff gjennom en venninne i Moss. Han fridde til henne i København.

– Vi ble forlovet fredag 24. juli. Han span-derte trerettens middag, da kunne jeg ikke svare nei, sier Nelli og ler.

Romantisk

Etterpå har de møtt hverandre hver helg, annen hver gang i Arendal og Moss. Vidar spiller boccia og teppecurling, som Nelli ser fram til å prøve. Og for første gang har hun en mann som holder henne i hånden når de er sammen.

– Da vi tok Bastøyferja i sommer, satt vi og så utover sjøen, han holdt meg og det var så skjønt. Jeg er litt romantisk av meg.

De har planene klare for neste år. Bryllupet skal stå i Bjorbekkirken 24. juli, den samme datoen som da de forlovet seg i år. Nelli skal avertere boligen til salg på nyåret, og hun flytter til Moss før sommeren. Der har de alt begynt å se seg om etter leilighet. En ny og spennende tilværelse venter, og Nelli er klar på hva som er viktigst:

– Jeg bryr meg ikke om hvor vi bor, bare vi er sammen og har det bra!